

śl. E. E. Steele Elliot

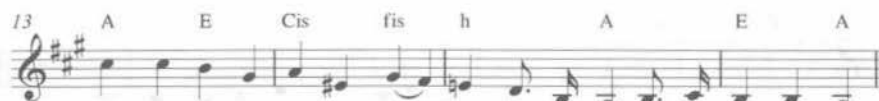
1. Na chy-żych skrzydłach le-ci czas, do ce-lu wszystko śpie-szy tu, wes-
 2. Już po-nad zie-mią wznosi się jak wód szu-mią-cych moc-ny głos: Przy-
 3. Czy sły-szysz ca-łej zie-mi śpiew? Już wy-ba-wio-na z kłótny szpon. Tę-
 4. Sy-joń-ska cór-ka zdo-bi się w klej-no-ty swych odświętnych szat. Jej
 5. Dru-ży-no, wstań do bo-ju, wstań! Już jas-ną zo-rzą świe-ci wschód i

1. tchnie-nia tę-skne bu-dząc w nas po przyj-ścia Pa-na sław-nym dniu.
 2. cho-dzi Pan, by za-brąć cię do sie-bie, byś miał w Nim swój los.
 3. skni-ła dłu-go, lza-wy siew ra-do-ści dzi-siaj nie-sie plon.
 4. Pan, co zszedł na zie-mię tę, dziś na kró-lew-skim tro-nie siadł.
 5. sztan-dar lśni, więc pa-trzaj Nań, kroc z Nim przez bój do chwa-ły wrót,

1. Pan nasz od-wła-cza z przyjściem swym, o, kie-dyż da nam uj-rzeć się, by
 2. Czas już, dru-ży-no, ze snu wstać, do gry we-selnej har-fy brnąć, na
 3. Z wie-ścią a-nio-ły le-cą w dół: do gór, do miast, do pól i siół, że
 4. Wra-ca już Król w swój ziem-ski kraj, więc ser-ce śpie-waj, ser-ce graj! O,
 5. łas-ka i praw-da wska-żaj tor. Cześć Ba-ran-ko-wi! nu-ci chór. Wnet

1. zło-żyć hołd Kró-lo-wi ziem? Ja-ko to bę-dzie, gdy przyj-dzie Król?
 2. dro-gę Pa-nu kwie-cie ślać. Już brzmi ra-do-śnie: Nad-cho-dzi Król!
 3. Pan już cię-żar grze-chu zdjął, więc ciesz-my się, że nad-cho-dzi Król!
 4. niech roz-kwi-ta wieczny maj! Ciesz-my się wraz, że nad-cho-dzi Król!
 5. już nie-biań-ski uj-rzym zbór, więc ciesz-my się, że nad-cho-dzi Król!

- 1-5. Jak bę-dzie nam, gdy na-dej-dzie Król? Jak bę-dzie nam, gdy na-dej-dzie Król?

- Jak bę-dzie, gdy przyj-dzie Król? Jak bę-dzie nam, gdy na-dej-dzie Król?